

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

רון קוקיא ז"ל

בנם של לבנה ובועז. רון יצחק נולד בירושלים, בבית החולים "משגב לדרך", ביום כ"ו באדר תשנ"ח (23.3.1998). אח צעיר של שני, דור ונוי. שמו השני, יצחק, הוא על שם סבו שנפטר חמש שנים לפני שנולד

"רון, ילד שמח ודעתני, אהב לשחק בלגו ובפאזלים, סיפרו הוריו, "רון תמיד אהב מאוד חברת ילדים. רון גדל בחברת אחים גדולים וסיגל לעצמו התנהגות בוגרת שלא הייתה אופיינית לבני גילו, יחד עם זאת אהב להשתולל, לשחק ולהשתטות ככל ילד"

רון גדל בירושלים. בשנת 2000 הלך רון הפעוט לגן פרטי, גן דליה, גן שמפתח ילדים לעצמאות, יצירתיות וסקרנות. כבר שם החל בלימודי אנגלית. משם עבר לגן טרום-חובה "גן הוורדים" ולגן חובה בקרבת הבית ברחוב כצנלסון בירושלים

ב-30.3.2011 רון חגג בר מצווה בבית הכנסת "יישא ברכה" ברחוב ז'בוטינסקי בירושלים.
בנאומו אמר רון: "תודה להורי שעזרתם לי, לא רק לדעת מי אני, אלא להיות מאושר ממי
שאני ... לאחי ולאחיותי שעמדו לצידו, הדריכוני והשפיעו עלי, שיצליחו בדרכם, שחייהם יהיו
מלאים בחיוכים, חום, אהבה ואושר" בקיץ 2012 היה רון לראשונה לדוד, דודו של יובל שנולד
לאחותו שני ולבעלה ניתאי

על הילד שהיה

מלימודיו בחטיבה בירושלים רון המשיך ל"תיכון חדש" בתל אביב, לאחר שב-2013 המשפחה עברה לגור ברחוב ברלין אליהו בעיר. רון אהב במיוחד את לימודי הגיאוגרפיה וכן השקיע את זמנו ואהבתו במשחקי מחשב. הוא למד באופן עצמאי תכנות ואף יזם ותכנת עם חברו הקרוב אדיר אפליקציה לבילויים בתל אביב בשם "Night Party".

על הילד שהיה

כבר בכיתה ב' כתבו עליו חבריו שרון יהיה איש מחשבים, והוא אכן תכנן ללמוד קורסים שיקדמו אותו בהתעסקות בתחום מחשב ופיתוח אפליקציות, שאהב יותר מכול רון היה בחור צנוע ואהוב על הכול. כתבו הוריו: "'לב זהב' היה כינויו, והמשפט השגור בפיו: 'אדם צריך לדעת להגדיר את עצמו (אופי, שאיפות, דרך חיים...) וליהנות מהקיים', זוהי תמצית חייו". רון ידע להיות מצחיק כשצריך, אך תמיד ידע להכיל ולהקשיב ואהב לעזור ולתמוך בכולם. תיאר חברו אדיר: "החבר שהיה לי לאח ולא הייתי זקוק לעוד חבר, כמו דוד ויהונתן".

על הילד שהיה

ניצן כתב: "ילד טהור, מקור אושר, סיפקת לי מקום בטוח של צחוק
ואפשרות להתפרק. איתך יכולתי להיות הכי אמיתי ושטותניק. תמיד
למדתי ממך דברים, היית קרן אור בימים קשים ונתת לי מוטיבציה".
עד היום מגיעים לאמא לבנה סיפורים מדהימים אודות אישיותו הצנועה
של רון, שידעה להעניק מכל הלב וברוחב לב.

גיל ההתבגרות

נוי אחותו מספרת : "בתור תינוק היית מתוק להפליא , כמו בובה שמאכילים אותה אני הייתי סקרנית להבין מה זה תינוק ואתה היית סקרן להבין מה זה עולם...אני זוכרת שהיינו הולכים בשבתות לבית לוחם בירושלים ,בעיקר עם אבא ,אני אתה ודור ,היינו משתוללים בבריכה, במדשאות בחוץ ובמתקנים. פעם אחת דרכת על דבורה שהייתה בתוך הדשא . בכית וכאב לך אבל לא זכור לי שהתלוננת יותר מידי . לעומת זאת כשאני הייתי בת 20 דרכתי על דבורה וכמות הצעקות והתלונות היו רבות , חשבתי על זה כמה גיבור היית , ילד קטן שלא לוקח דברים קשה"

גיל ההתבגרות

רון אהב במיוחד את לימודי הגיאוגרפיה וכן השקיע את זמנו ואהבתו במשחקי מחשב. הוא למד באופן עצמאי תכנות ואף יזם ותכנת עם חברו הקרוב אדיר אפליקציה לבילויים בתל אביב בשם "Night Party"

דור אחיו מספר : " תמיד דאג לעדכן אותי בהתקדמות והראה לי פיצרים חדשים. אהבת טכנולוגיה ובפרט את המוצרים של אפל לכן בנית אפליקציה לפלטפורמה זו , חיכתה בקוצר רוח לאירועים של השנתיים של אפל ..."

גיל ההתבגרות

רון אהב להאזין למוזיקה ישראלית עכשווית ולמוזיקת האוס, ואהב לאכול:
פסטה בכל צורה, בולונז, רביולי בטטה, לזניה, שניצלים, המבורגר, פיצה,
מרק קובה, סלט עם אורז וגם סטייק פילה. בנוסף, מגיל צעיר רון היה פעיל
מאוד בספורט: שיחק בקבוצות הילדים של בית"ר ירושלים, בקבוצת
הכדורסל בבית הספר ויותר מאוחר למד באופן פרטי טניס.
רון היה ילד שמח, מאושר, עם אנרגיות שרק סוחפות אותך להשתחרר.

מתכון עם זיכרון

תחביבים ותחומי עניין

דור אחיו מספר: "אהבת לשחק כדורגל בדיוק כמוני בילינו ביחד. משחקים כדורגל בחוץ וגם בבית. לימדתי אותך לעשות תרגילים של גדולים עם הכדור ואתה למדת במהירות מהלכים מתוחכמים. לפעמים כשאמא לא היתה בבית ושחקנו בחופשיות עשינו נזק, כמובן שזה היה זמן לברית אחים ושמירה על סודיות" אהבנו דברים קטנים ביחד כמו דמויות גיבורים, צבי הנינג'ה, ספיידרמן. רצת בבית כשאתה "יורה" קורי עכביש או שולף פיקצ'ו מכדור הפוקימון שלך. לאורך השנים ראיתי את עצמי בך, אבל ידעתי שאתה גירסה משופרת, טובה יותר.

לפני הגיוס לצה"ל

לקראת תום לימודיו והגיוס לצה"ל רון יצא לשני טיולים שייצרו חוויות משפחתיות משמעותיות. במרס 2016 יצאו הגברים במשפחה לטיול סקי בשווייץ, ובאוקטובר 2016 כל המשפחה נסעה לחופשה בת חודש בארצות הברית. נוי אחותו מספרת: "הטיול לארצות הברית מאוד קירב ביננו. כל הזמן היה לי בראש שאתה עוד ילד וחשבתי איזה כיף יהיה כשתתחרר מהצבא. נסענו שעות על גבי שעות ביחד באוטו, רדומים, ערניים, רוקדים, שמחים מתלהבים.

לפני הגיוס לצה"ל

זוכרת אותנו בדיסנילנד מתבאסים שסגרו עלינו את כל המתקנים . לעיתים חלקנו גם את אותה מיטה ופעם אחת מצאתי את עצמי עם שוקולד מרוח על הסדינים כי אתה נשנשת ממתקים בלילה .."

המשפחה החליטה לערוך מסיבת גיוס בלייזר סיטי בראשון לציון יחד עם הדודים ובני הדודים.

שני אחותו מספרת : " אתה מתגייס ב22.11.16 כולנו מגיעים ללוות אותך מוקדם בבוקר, מתפללים ומתרגשים, הגיע תורך...מלווים אותך לאוטובוס, מנופפים לך לשלום ומתפללים שישמור אותך האל ויגן עליך מכל רע.

הגיוס לצה"ל

אמא מספרת : " התגייסת ליווינו אותך לתל השומר, עם תרמיל על הגב לטירונות בגדוד נח"ל.

לא מעכלים עדין שכל כך גדלת, שאתה יוצא לדרך עצמאית שאיני יכולה להיות נוכחת בה. כמובן שיש קשר הדוק של מיסרונים ושיחות טלפוניות אבל אתה לגמרי ברשות עצמך , מתמודד בדרכך עם המון שינויים ומחשבות"

הגיוס לצה"ל

נוי אחותו מספרת: "מהר מהר מידי הגיע יום הגיוס שלך לצבא . ליווינו אותך עד הרגע האחרון בו עלית על האוטובוס . זה היה הרגע שבו דאגתי לך באמת בפעם הראשונה. עד כה אמא עטפה אותך וגוננה עליך כמו לביאה. וביום הזה הבנתי שזהו , אתה כבר ילד גדול ואתה צריך לשמור על עצמך .."

השירות הצבאי

ביום 22.11.2016 רון התגייס לצבא והוצב בחטיבת הנח"ל, גדוד 932. הוא עבר טירונות והכשרה של לוחם, במהלכה יכולתו בירי ומקבציו הטובים הובילו אותו לקבל את תפקיד הקלע. סיפר מפקדו בניה: "בחור צעיר עם שאיפות ורצונות להיות לוחם. להיות קלע. כבר במטווח הראשון היה ברור שלרון יש כישרון. הוא החזיק בתואר היורה המצטיין במשך שבועות הקליעה". באוגוסט 2017 רון הצטרף כחבר סגל למפקדת הפלוגה, כנהג מפקד הפלוגה. הוא נהנה מהשירות, במהלכו התקדם לדרגת רב-טוראי, ורכש חברים רבים וקרובים.

מועד הנפילה

רון נפל בפיגוע חבלני ביום י"ג בכסלו תשע"ח (30.11.2017). באותו יום הוא הקדים לחזור מחופשה כדי להצטרף אל חבריו לתגבור אבטחת יישובים בגזרת חברון. בשעה 21:26, כשהמתין להסעה בכיכר מרכזית בערד, הוא נרצח בדקירות סכין על ידי בדואי ישראלי תושב פזורת כסייפה. הרוצח ואחיו, אשר תכננו להרדים חייל ולחטוף אותו לצורך שחרור אסירים פלסטיניים, נתפסו כעבור יומיים אחרי מאמץ משותף של שב"כ, משטרה וצה"ל. רון היה בן תשע-עשרה בנפלו.

מועד הנפילה

הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בקריית שאול, תל אביב. הותיר אחריו הורים, שתי אחיות ואח.

אחרי נפילתו הועלה רון לדרגת סמל

משפחתו של רון הסכימה לתרום את קרניות עיניו. "לכל המשפחה שלנו יש כרטיס אדי והצלת חיים היא ערך עליון", אמר אביו, "רון כשמו, ציווה לנו במותו שמחה וצחוק לצד הצער והכאב שילוו אותנו"

הספדים

אהובי, ילד קסום, עדין ורגיש, ילד חם ואוהב וגבר חזק ואיתן שתמיד רצה חיבוק ועוד אחד מאמא", ספדה לבנה, אמו של רון, "היום כשנשקתי לך וחיבקתי שוב ושוב, ניסיתי לחמם את גופך ורכנתי עליך. עייפת, עיניך עצומות כלואות, שפתיך הדוקות ושותקות, כי בדקות האחרונות, כשרצית חיבוק ועוד אחד מאמא, לא הצלחתי להחזיק בך. לך לדרכך בני, מלאכים יקבלו את פניך. לך לדרכך חבוק בזרועות אלוהיך"

האב בועז ספד: "רון שלנו חונך לאהוב בני אדם ולכבדם, הן במשפחה והן בחברה, וגם חונך ל'כבדהו וחשדהו', במיוחד כלפי זרים. נראה לי כי רון לא היה מספיק חשדן ביום חמישי בלילה, שבו נרצח על ידי אנשים שפלים אויבי המדינה ואזרחיה... אני קורא במעמד הכואב הזה לכלל האזרחים מכל הדתות והזרמים להיות יותר סבלניים האחד לשני ופחות ביקורתיים, שכל קבוצה תשאף להגיע להיות יחד עם האחרים ולא על חשבונם"

הספדים

האחות נוי נפרדה מרונ: "האח הקטן שלי ושל כולנו, מי האמין שאעמוד ליד ארון הקבורה שלך ואפרד ממך לשלום. פרידה שאני לא מעכלת ולא אעכל עוד זמן רב. אני מתחננת שיעירו אותי מהסיוט הזה. אני חושבת עליך ללא הפסקה ומדמיינת אותך מחייך אליי ועוטף אותי באהבה. תמיד היית ילד וכך לנצח תישאר. אנחנו כבר לא ארבעה אחים, נשארנו שלושה אבודים

דור, אחיו הגדול של רון, אמר מעל הקבר הטרי: "רון אהוב שלי, האח הקטן הטוב בעולם. הכאב גדול מנשוא והלב נקרע לגזרים. רון תינוק שכל הבית חיכה לו בכיליון עיניים, ואני זוכר את ההתרגשות כשאמרו לי שיש לי אח. תינוק יפיפה תכול עיניים, סקרן ומרבה אור שהרבינו להשתעשע יחדיו. סלח לי שלא הייתי לצידך ביום חמישי כדי להגן עליך בגופי ולהדוף מעליך כל רע. יחד היינו מנצחים הכול

שני, הבכורה במשפחה, אמרה בקול חנוק: "כשמלאו לך ארבע-עשרה שנים הפכתי אותך לדוד, יובלי זכה בך. אתה קסם שהפך לגבר חכם, צנוע ורגיש, שובב ופיקח, קסם של גבר שתמיד יישאר תינוק יפיפה שלנו. היום אני מלווה אותך בדרכך האחרונה, משחררת את נשמתך ומנסה לשכנע שאתה בדרך למקום טוב יותר. שמור עלינו מלמעלה, תסביר למלאכים שליך שעייפנו ושלח לנו כוח להתמודד עם האסון הזה. סלח לנו שלא חיבקנו אותך בנשימותיך האחרונות"

הספדים

עוד ספדו לרון השר אופיר אקוניס שקרא לו הנסיך הקטן, מפקד בסיס האימונים של החטיבה יואב כצנלסון, ומחנכו של רון מתיכון חדש דביר לוי חבריו של רון נפרדו ממנו בפרסומים ברשתות החברתיות. שאול, חבר של רון מהנח"ל, כתב: "הסתירה בין אדם טהור כל כך לבין רצח שפל, הסתירה בין הרצון לנקמה להבנה שכלום לא יחזיר אותך, הסתירה בין הרצון לצעוק את גודל הזוועה, שכולם ישמעו, לבין שאר העולם שממשיך כהרגלו, הסתירה שהמוח לא מסוגל לעכל בין אדם שהיה, לאדם שאינו"

כתבה ספיר, חברה של רון: "היית הידיד הכי טוב שלי. אי אפשר להאמין שאני מדברת עליך בלשון עבר, שאתה כבר לא פה. זה קרה דווקא לך. לילד עם העיניים הכחולות הגדולות שהייתי מסתכלת עליהן וישר נמסתי כל פעם מחדש. שמחת החיים האינסופית שהייתה לך, חיוך כובש שאף פעם לא ירד לך מהפנים וכמובן לב זהב ... תמיד עזרת לכולנו ונתת יד אפילו שלא היה צריך. אני לא מאמינה שלא אוכל יותר לקרוא לך רונצ'וק. לא יהיו יותר צחוקים, לא יהיו שיחות נפש עמוקות שאהבנו לעשות עד לשעות הקטנות של הלילה. היית הילדון עם העיניים הכי יפות בצה"ל. גיבור היית ונשארתי. אני יודעת שתשמור עליי מלמעלה"

הנצחה

רון מונצח בדרכים שונות

זמן קצר לאחר השבעה חבריו לצבא ערכו מרוץ לכבודו בחוף תל אביב; אוהדי הכדורגל של מכבי תל אביב ובית"ר ירושלים כיבדו את רון בשלטים במשחקי קבוצתם. הנהלת בית"ר אף הקרינה תמונות של רון במסכי הענק באצטדיון טדי; בגמר אליפות הכדורסל של בתי הספר התיכונים, בהשתתפות "תיכון חדש" שבו למד רון, הוא הונצח בשלטים ובטקס הענקת המדליות, והשחקנים ענדו סרט שחור על הכתף

הנצחה

מקהלות בבאר שבע – "בן יפה נולד" שכתבו אהוד מנור ונורית הירש, בעיבוד מחודש של המנהלת ילנה מוסקוביק - לזכרו של רון; ב-21.1.2018 נערך ערב עיון לזכרו של רון בספרייה העירונית בערד, ערב שעמד בסימן "מצמיחים טוב": כל אחד מהמשתתפים הירצה על צמיחה לפי כיוון מבטו, צמיחה אחרי מקרים קשים ובזכות פרגון בין אדם לחברו.

במסגרת פרויקט העלאת ספרי תורה מחו"ל, הוכנס ספר תורה לעילוי נשמת רון לבית הכנסת בבית ספר "אושא יחד" ברמת גן, בית ספר ייחודי שבו לומדים חילוניים ודתיים; המשפחה תרמה שלוש ערכות החייאה על שם רון, אחת לארגון זק"א ושתיים לארגון איחוד הצלה בסניף ערד; משפחת קוקיא המורחבת תרמה לזכר רון את שיפוץ עזרת הנשים בבית הכנסת "יגיע כפיים" שבירושלים,

הנצחה

בחג החנוכה תשע"ח, שנים-עשר ימים אחרי נפילת רון, תושבי ערד והמשפחה הדליקו
נר ראשון של חנוכה בכיכר בה הוא נרצח; כעבור כחודש וחצי, בט"ו בשבט, נערכו בכיכר
נטיעות ביוזמת ארגון נשים עושות שלום; נערך טיול ג'יפים של חברים, בני משפחה
ותושבי ערד מהכיכר בערד לבריכת צפירה; מקהלת ילדי ערד הקדישה את השיר
הראשון בכנס

משפחת קוקיא תרמה לזכר רון לוח זיכרון ושולחן תפילה שיוצבו בבית הכנסת אשר נבנה
בפתח תקווה על שם לוחם הימ"מ והצנחן פסקל אברהמי; בבית מדרש בגבעת שמואל מתוכנן
אולם לימוד על שם רון, תרומת חבר של האב בועז; בבית הספר "הנרייטה סאלד" בירושלים,
שבו רון למד, מתוכנן חדר לימוד "החדר המלא", חדר שמטרתו לקדם ילדים לפי דרכם, בלימוד
חלופי ללימוד בכיתה
המשפחה מכינה ספר קורות חייו של רון, שייקרא "הילד הזה הוא אני"

הנצחה

אומן המתכת מערד, איציק גמליאל, התנדב להכין פסל בעיר להנצחתו של רון. הפסל מורכב מחנוכייה ממתכת ושלושה ספסלים, כל אחד מהם מעוצב כאות מהשם רון. הפסל יוצב בפארק יהושפט המתוכנן להיפתח בערד בחנוכה תשע"ט והוא מסמל את המסורת שנוצרה מיד לאחר הרצח בעיר, הדלקת נר ראשון של חנוכה והרצון של התושבים והמשפחה להכניס אור לחיים

הנצחות נוספות מתוכננות

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

